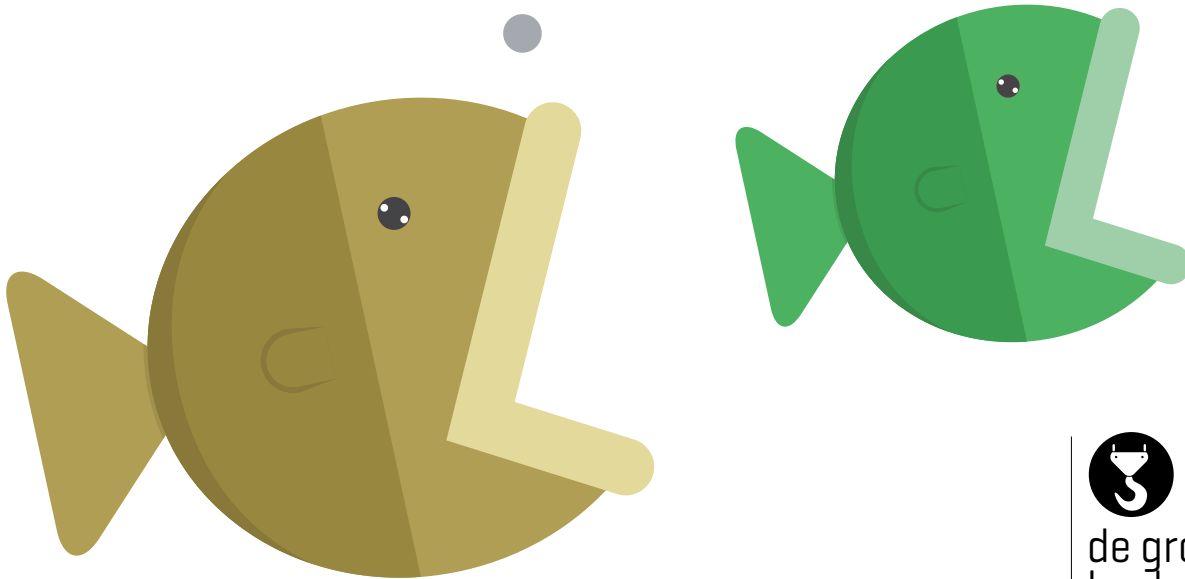

ZONDER SCRUPULES

ROTO SMEETS GROUP kleine beleggers gepasseerd

Ook bij de verkoop van drukkerijgroep Roto Smeets (RSG) is een grote groep beleggers op een aparte manier gepasseerd.

Zes samen optrekkende grootaandeelhouders, goed voor 87 procent van de aandelen, brachten begin april geen bod uit op de beursgenoteerde aandelen, maar op een dochter-BV waarin het drukkersbedrijf was gestationeerd.

Door die constructie was een normale meerderheid van stemmen genoeg om het bedrijf te ontmantelen.

Een van de partijen die nu met vijf andere grootaandeelhouders RSG opkoopt, probeerde vijf jaar geleden op eigen houtje het bedrijf in te lijven via een regulier openbaar bod. Deze partij, investeringsmaatschappij Riva, trok het bod toen in vanwege verslechterende resultaten van Roto Smeets.

Maar die aanpak was nu geen optie meer. "Een beursexit zou ook bereikt kunnen worden via een openbaar bod op de aandelen", schreef het zestal begin april in een brief aan beleggers. "Zoals een vorige poging in 2010 heeft aangetoond is dit een kostbaar en per definitie langdurig proces, met bovendien een onzekere uitkomst." Beleggers ontvangen met 4 euro per aandeel een historisch lage prijs. Tegelijkertijd kunnen ze dat bod moeilijker aanvechten bij een rechter.

DE VERBAZING KWAM ALSNOG TOEN RENAISSANCE HET BOD MET 80 PROCENT VERLAAGDE TOT 30 CENT PER AANDEEL

BALLAST NEDAM

de grote boekentruc

Het komt zelden voor dat een overnamebod lager is dan de laatste beurskoers voorafgaande aan het bod. Bij Ballast Nedam is dat wel het geval, in extreme mate zelfs.

De Turkse bouwverzekering Renaissance bood in juli 1,55 euro per aandeel Ballast Nedam op het moment dat het aandeel op de beurs nog 10 cent meer waard was. Dat er van een overnamepremie geen sprake kon zijn bij het wankelende bouwbedrijf was nauwelijks een verrassing voor aandeelhouders. De verbazing kwam alsnog toen Renaissance het bod met 80 procent verlaagde tot 30 cent per aandeel. Een groot deel van het geld dat uit de zak van aandeelhouders werd gespaard, zal Renaissance gebruiken om de zwakke balans van het concern te stutten. Commissarissen en bestuurders noemden de sterk verlaagde prijs "billijk" en doorgang van het bod "essentieel" voor de continuïteit van het bedrijf. Kortom: het was slikken of stikken voor beleggers.

Ten Cate, is daarbij een saillant gegeven.

Duidelijk is ook dat onderneming en overnemers de voorwaarden ver hebben opgerekt om de transactie te laten slagen. Slechts twee derde van de aandelen hoeft te worden aangemeld en zelfs onder die grens is het goed mogelijk om de overname door te drukken. De resterende aandeelhouders blijven dan achter en hun belang kan vervolgens via diverse juridische constructies verder worden uitgehold.